

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 7297

гр. София, 23.02.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 47 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ В. БОГДАНОВА
НОНЧЕВА

като разгледа докладваното от МАРИЯ В. БОГДАНОВА НОНЧЕВА
Гражданско дело № 20221110151651 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 130 ГПК.

Делото е образувано по искова молба, подадена от И. Д. В. срещу /фирма/, с която е предявен иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 5000,00 лева, представляващи обезщетение за причинени неимуществени вреди, причинени от обидни и клеветнически твърдения, изнесени от ответното дружество в статия със заглавие „Прокопиев атакува БНТ с две протезета“, публикувана на собствения на ответника интернет сайт trud.bg, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на увреждането (27.06.2022 г.) до окончателното изплащане.

С исковата молба е отправено и искане за преустановяване на процесното непозволено увреждане чрез осъждането на ответника да премахне статията, съдържаща обидните и клеветнически твърдения срещу ищцата.

С Разпореждане № 108205, постановено по делото на 09.11.2022 г., съдът е оставил без движение исковата молба и е дал указания на ищеца да заяви дали формулираното искане за осъждане на ответната страна да премахне процесната статия представлява самостоятелен иск, като в този случай изложи конкретни фактически твърдения относно неговата допустимост. Съдът изрично е посочил, че при неизпълнение на указанията в срок исковата молба ще бъде върната, а производството по делото – прекратено в частта по така заявеното от ищеца искане. В предоставения от съда едномесечен срок за изпълнение на указанията е постъпила уточняваща молба с вх. № 260871 от 28.11.2022 г., в която ищецът заявява, че искането му за преустановяване на непозволеното увреждане чрез осъждането на ответника да премахне процесната статия представлява самостоятелен иск. В молбата са изложени и твърдения относно наличието на правен интерес от така предявената искова претенция.

Софийски районен съд, I-во ГО, 47-ми състав, като съобрази изложеното, на основание чл. 130 ГПК, намира следното:

Съгласно чл. 130 ГПК, когато при проверка на исковата молба съдът констатира, че предявеният иск е недопустим, той връща исковата молба. Посочената хипотеза следва да намери приложение спрямо предявения от ищцата иск за преустановяване на непозволеното увреждане чрез осъждане на ответника да премахне процесната статия. Тази искова претенция, според настоящия съдебен състав, е недопустима, тъй като такъв иск не е предвиден в материален закон от националното законодателство. В Закона за радиото и телевизията, например, е предвидена административно-наказателна отговорност при нарушения на гарантирани в закона права (правото на свободно изразяване на мнение; правото на информация; защитата на личната неприкосновеност на гражданите), но включително сред предвидените за тези нарушения санкции липсва такава, установяваща задължение за премахване на медийно съдържание. Норма, установяваща право на иск за преустановяване на нарушенията, разглеждани през гражданскоправния им аспект на непозволеност, чрез премахване на съответното съдържание също липсва.

В българското право има обща разпоредба, даваща възможност да се търси имуществена отговорност за вреди от различни нарушения на лични и имуществени права, без значение дали са уредени в специален закон или не – тази на чл. 45 ЗЗД, но няма такава обща разпоредба, позволяваща да се иска преустановяване на тези нарушения, когато те продължават във времето. Законодателят преценява за кои правонарушения да предвиди възможност да се иска преустановяването им чрез създаването на специални закони (например правото на собственост, което се брани и чрез иска по чл. 109, ал. 1 ЗС, владелческите иски по чл. 75 и чл. 76 ЗС, авторските и сродните им права, за защитата на които са предвидени иски по чл. 95-95б ЗАвторС, правата по чл. 116 ЗМГО, чл. 80 ЗЗЛД, чл. 10 ЗЗТТ, чл. 11 ТЗ, чл. 7, ал. 5 ЗЮЛНЦ, чл. 5 ЗЗДН и др.), като съдът не може да изземва тази преценка, правоприлагайки по аналогия. В този смисъл е Определение № 190 от 17.08.2022 г. на ВКС по ч. гр. д. № 1718/2022 г., I г. о., където е посочено още, че правоприлагането по аналогия на други разпоредби от българското законодателство е недопустимо, когато става дума за различни по естеството си права, които се защитават посредством различни закони и предвидените в тях правни средства за защита.

Като съобрази изложеното и факта, че в националното ни законодателство липсва изрично предвиден иск за преустановяване на действия и/или бездействия, представляващи непозволено увреждане, чрез премахване на медийно съдържание (в случая – статия, публикувана на интернет сайт), настоящият съдебен състав намира, че исковата молба следва да бъде върната като недопустима в частта по така формулирания от ищцата иск.

Така мотивиран, СРС, I-во ГО, 47-ми състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА, на основание чл. 130 ГПК, като недопустима подадената от И. Д. В. срещу /фирма/ **искова молба** с вх. № 198450/23.09.2022 г. **в частта, с която е предявен иск за преустановяване на непозволено увреждане** чрез осъждане на ответника да премахне статия, съдържаща обидните и клеветнически твърдения срещу ищеца, **и ПРЕКРАТЯВА** производството по гр. д. № 51651/2022 г. по описа на Софийски районен съд, I-во ГО, 47-ми състав, **в посочената част**.

Определението може да бъде обжалвано от ищеца с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от съобщаването му.

Препис от определението **да се връчи на ищеца**.

Съдия при Софийски районен съд: _____